

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010180
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010180.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára, PhD. a JUDr. Martina Luptáka, PhD. v trestnej veci obžalovaného P. U., na verejnom zasadnutí dňa 9. júna 2020, stíhaného pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/1/2019 zo dňa 04.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného P. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/1/2019 zo dňa 4.11.2019 bol obžalovaný P. U., uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona, v spojení s § 122 ods. 10 Trestného zákona a v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. si postupne odo dňa 18. 01. 2017 do 30. 01. 2017 v B. B. na základe ústnej zmluvy o pôžičke uzavretej na bližšie nezistenom mieste v B. B. v presne nezistený deň po viacerých stretnutiach, zobral pôžičku od D.. F. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, B. B., vo výške 40 000,00 Eur s tým, že peniaze mu vráti postupne so ziskom približne od apríla 2017, pričom vedel, že tieto finančné prostriedky mu nevráti, na základe čoho D.. F. Z. poskytol uvedenú pôžičku prevodom finančných prostriedkov na účet, kam ich P. U. žiadal zaslať, teda na účet vtedajšej priateľky P. U. M. Z., nar. XX. XX. XXXX, Z. C. XX, B. B., č. účtu Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, kde ich D.. F. Z. previedol zo svojho účtu č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX nasledovne dňa 18. 01. 2017 vo výške 7 500,00 Eur, dňa 19. 01. 2017 vo výške 7 500,00 Eur, dňa 23. 01. 2017 vo výške 7 500,00 Eur, dňa 24. 01. 2017 vo výške 7 500,00 Eur, dňa 30. 01. 2017 vo výške 10 000,00 Eur, pričom po zaslaní týchto finančných prostriedkov P. U. z uvedenej pôžičky nevrátil ani len časť a tým spôsobil D.. F. Z. škodu vo výške 40 000,00 Eur,

2. dňa 23. 09. 2017 v B. B. vo G. I. X. F. D. J., Z. E. Q. X, na základe ústnej dohody zobral pôžičku od F. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XX, B. B. vo výške 3 000,00 Eur s tým, že peniaze mu vráti do dvoch dní, teda do 25. 09. 2017, pričom vedel už v čase pôžičky, že tak neurobí, peniaze doposiaľ nevrátil, s F. O. nekomunikuje, čím takto F. O. spôsobil škodu vo výške 3 000,00 Eur.

3. dňa 28. 10. 2017 v B. B. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 10. 2017 uzavretej v B. B., zobral pôžičku od X. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, B. B. vo výške 5 500,00 Eur s tým, že peniaze mu vráti do dňa 30. 10. 2017, pričom vedel už v čase pôžičky, že tak neurobí, peniaze doposiaľ nevrátil, pričom dňa 17. 05. 2018 si od neho opätovne požičal sumu 1 500,00 Eur na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 17. 05. 2018 (pisárskou chybou datované na 17. 05. 2017) s tým, že ich vráti do dňa 25. 05. 2018 už vo výške 7 000,00 Eur, ako predmet zálohu malo byť vozidlo V. U., VIN: N ŠPZ: A. XXX L. oficiálne patriace jeho bratovi F. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O L., ktoré však odmieta vydať, čím týmto konaním spôsobil X. G. škodu vo výške 7 000,00 Eur,

4. dňa 02. 12. 2017 v B. B. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 02. 12. 2017 uzavretej v B. B., notárska zápisnica č. N XX/XXXX, NZXXXXX/XXXX o uznaní dlhu zo dňa 02. 12. 2017, zobral pôžičku od X. B. vo výške 4 000,00 Eur s tým, že peniaze mu vráti do dňa 09. 01. 2018 z predaja bytu, pričom vedel už v čase pôžičky, že tak neurobí, peniaze doposiaľ nevrátil, s X. B. nekomunikuje, čím takto X. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XX, B. B., spôsobil škodu vo výške 4 000,00 Eur.

5. dňa 22. 12. 2017 v čase o 16.16 h požiadal prostredníctvom správy v elektronickej aplikácii V. kamaráta F. B. o pôžičku na zaplatenie nájmu stroja a iných drobností, pričom rovnakého dňa mu bola finančná pôžička vo výške 2 000,00 Eur poskytnutá a navrátenie predmetnej pôžičky prisľúbil do 10. 01. 2018 z finančných prostriedkov z predaja bytu, kde svoju vôľu navrátiť poskytnutú pôžičku vyjadril aj podpisom Zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 12. 2017, avšak do dohodnutého termínu tak neučinil, čím F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. X, B. B., uviedol do omylu a spôsobil mu tak škodu v celkovej výške 2 000,00 Eur,

6. dňa 16. 03. 2018 v B. B. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 16. 03. 2018 uzavretej v B. B., zobral pôžičku od L. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XX, B. B. vo výške 4 500,00 Eur s tým, že peniaze mu vráti do dňa 19. 04. 2018, pričom vedel už v čase pôžičky, že tak neurobí, peniaze doposiaľ nevrátil, s L. P. nekomunikuje, čím takto L. P. spôsobil škodu vo výške 4 500,00 Eur,

7. dňa 10. 05. 2018 po predchádzajúcej výmene SMS správ s A. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. Q. XXXX/XX, P., vylákal pod zámienkou pôžičky sumu 2 000,00 Eur s dobou splatnosti do 14. 05. 2018, ktorá peňažné prostriedky v čase o 19.09 h vložila hotovostným vkladom v pobočke Q. Q. a. s., M., Z. K. XX, B. B., na vopred dohodnutý osobný účet vedený v Q. Q. a. s. č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom uvedenú sumu aj napriek viacerým urgenciám nevrátil, čím A. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. Q. XXXX/XX, P., okres B. B. spôsobil tak na cudzom majetku škodu vo výške 2 000,00 Eur,

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 50 (päťdesiat) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona u obžalovaného zrušil výrok o treste v bode l. výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/42/2018 zo dňa 18. 01. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/41/2019 zo dňa 25. 07. 2019, právoplatného 25. 07. 2019, ktorým mu bol podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia a opatrenia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- D. F. Z., škodu vo výške 40.000,00 eur,
- F. O., škodu vo výške 3.000,00 eur,
- X. G., škodu vo výške 7.000,00 eur,
- L. P., škodu vo výške 4.500,00 Eur,
- A. U., škodu vo výške 2.000,00 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených:

- obchodnú spoločnosť K., s. r. o.,
- X. B.,
- F. B., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný do výroku o treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V podanom odvolaní uviedol, že považuje trest uložený napadnutým rozsudkom za neprimerane prísny vzhľadom na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorú oľutoval, priznal sa k spáchaniu trestného činu a spolupracoval s

orgánmi činnými v trestnom konaní (OČTK) a súdom. Poukázal na to, že okresný súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a vyslovil názor, že napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti neznamená napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti len OČTK v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom a tak napomáhať aj samotnému súdu objasňovať trestnú činnosť (rozhodnutie NS SR, č.k. 4Tdo 63/2016 zo dňa 25.10.2016). V tejto súvislosti uviedol, že Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí skonštatoval, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. 1) a § 36 písm. n) Tr. zák. môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Poukázal, že sa k trestnej činnosti v podstate priznal už v prípravnom konaní a predmetné trestné konanie si nevyžadovalo inú jeho aktívnu účasť na iných úkonoch trestného konania než jeho výsluch ako napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste a pod. Na základe uvedeného mal súd zohľadniť pri ukladaní trestu poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. V ďalšom uviedol, že súd ukladá súhrnný trestu odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a automaticky neukladá nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere prísnejšej porovnaním výšky spôsobenej škody, pretože sa jedná o rôznu trestnú činnosť spáchanú za iných skutkových aj právnych okolností. V tejto súvislosti uviedol, že v čase spáchania prejednávanych trestných činov, nebol uznaný za vinného, za skutky v bode I. rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.. 3T/42/2018 zo dňa 18.01.2019, čo je zrejmé aj z uloženia súhrnného trestu odňatia slobody. Je pravdou, že spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 5T/56/2014. Skutočnosť, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe, sa odzrkadlilo v tom, že okresný súd mu nemohol v predmetnom trestnom konaní uložiť podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom. Okrem toho Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 5T/56/2014 zo dňa 05.12.2019 rozhodol, že trest vo výmere 16 mesiacov vykoná, pretože sa v skúšobnej dobe dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/42/2018 z 18.01.2019 právoplatný 25.07.2019. Aj v tomto kontexte považuje potom uložený trest odňatia slobody napadnutým rozsudkom za neprímerane prísny s poukazom na § 34 ods. 4 Tr. zákona, keď aj v čase rozhodovania okresného súdu hrozilo že podmiennečný trest odňatia slobody si vykoná. K náhrade škody uviedol, že pri existencii a zavedení prevenčných povinností štát ako osoba oprávnená a povinná vyvodzovať trestnú zodpovednosť a ukladať tresty za spáchané trestné činy je oprávnený požadovať od fyzických osôb, aby pri vykonávaní majetkových dispozícií zachovávali určitú bežnú a nevyhnutnú mieru opatrnosti. Ak sa tak z ich strany nestane napriek tomu, že dostupnými prostriedkami mohli omyl a s ním súvisiacu škodu zistiť a eliminovať, musia zodpovednosť za spôsobený škodlivý následok niesť primárne sami a domáhať sa ochrany svojich práv cestou iných právnych prostriedkov ako Trestného práva. Aj na tieto skutočnosti podľa jeho názoru treba prihliadať pri ukladaní trestu odňatia slobody, pretože možno konštatovať, že aj sami poškodení prispeli k svojmu procesnému postaveniu, pretože bez akéhokoľvek si overenia jeho osoby mu požičali peniaze, čo poškodení pri svojich výsluchoch potvrdili a nedodržali tak obvyklú mieru opatrnosti pri svojom konaní. Svoju trestnú činnosť nezľahčuje, ale má za to, že je na mieste tieto skutočnosti pri ukladaní trestu za takýto trestný čin zohľadniť. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste, náhrady škody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby a poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila prokurátorka, pričom uviedla, že obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že trest považuje za neprímerane prísny a má za to, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Tvrdí, že k trestnej činnosti sa priznal už v prípravnom konaní a predmetné trestné konanie si nevyžadovalo inú aktívnu účasť obžalovaného na iných úkonoch trestného konania než je jeho výsluch. Má zato, že odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné považovať za zákonné a vecne správne. Úvahy a argumentácia, ktoré viedli súd k uloženiu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 50 mesiacov sú s poukazom na osobu obžalovaného a stupňujúci sa charakter páchanej trestnej činnosti opodstatnené a dôvodné. Ak obžalovaný namieta, že mu mala byť priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť, tak v tejto súvislosti poukazuje a zdôrazňuje, že obžalovaný počas celého prípravného konania svoju vinu popieral. Pravda nie je ani tvrdenie, že prípravné konanie si nevyžadovalo žiadny iný úkon okrem jeho výsluchu. Vo veci bolo vykonaných niekoľko konfrontácií, ktorých potreba vzišla práve z konania a prístupu obžalovaného, ktorého tvrdenia nekorešpondovali s tvrdeniami svedkov. Sám obžalovaný predkladal dôkazy, ktoré taktiež bolo potrebné konfrontovať s vyjadreniami ďalších svedkov, a teda sám inicioval a vyvolal potrebu realizácie niekoľkých úkonov. Preto tvrdenie, že prípravné konanie nevyžadovalo iný úkon ako jeho výsluch absolútne nezodpovedá skutočnému priebehu prípravného konania. Záverom

uviedla, že považuje odvolanie obžalovaného P. U. za nedôvodné a navrhla, aby ho odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovaného sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného P. U. .

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného aj na základe vyjadrenia okresnej prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a taktiež zrušil výrok o náhrade škody a poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 4.11.2019 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Predseda senátu uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len výrok o treste a náhrade škody.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona prvá veta, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Pokiaľ ide o výrok o treste odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou obhajoby, keď obhajoba namietala, že obžalovanému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetná poľahčujúca okolnosť sa nevzťahuje len na prípravné konanie, ale aj na kontradiktórne súdne konanie. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobe, pričom takéto vyhlásenie je kvalifikovanou okolnosťou, majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, keď obžalovanému

priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), pretože táto poľahčujúca okolnosť predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov obžalovaného po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova. Z vykonaného hlavného pojednávania zo dňa 4.11.2019 je zistiteľné, že obžalovaný využil svoje právo a v záverečnej reči sa nevyjadril a ani nevyužil právo posledného slova, teda svoje konanie žiadnym spôsobom neľutoval a neurobil tak ani v prípravnom konaní. Nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. na strane jednej a priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. na strane druhej však podľa názoru krajského súdu nemá vplyv na výmeru trestu obžalovaného a nie je dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, avšak nepostupoval správne, keď u obžalovaného nevzhliadol aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. teda trest za viacero zbíhajúcich trestných činov. Použitie ďalšej priťažujúcej okolnosti by zakladalo u obžalovaného zvýšenie dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu podľa 38 ods. 4 Tr. zák. Odvolací súd toto pochybenie súdu prvého stupňa nemohol napraviť, keďže odvolanie podal iba obžalovaný, v takom prípade nie je možné obžalovanému uložiť prísnejší trest („zákaz reformatio in peius“ druhá veta § 322 ods. 3 Tr. por.). Ako už bolo uvedené, obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest, a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V prípade obžalovaného U. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 221 ods. 3 Tr. zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúcim obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na tri až osem rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní päťdesiat mesiacov (štyri roky a dva mesiace) nemožno považovať za neprimerane prísny. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, odvolací súd pripomína, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním zbíhajúcej sa trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preto okresný súd správne rozhodol, keď obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest odňatia slobody povedie k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako to je vyjadrené v ustanovení § 34 Trestného zákona. Odvolací súd ďalej na základe podaného odvolania preskúmaval výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody.

Podľa § 287 ods. Tr. por., ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1 <., uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Do trestného konania sa v prípravnom konaní so svojím nárokom na náhradu škody pripojili poškodení D., F. Z., F. O., X. G., L. P. a A. U.. Súd prvého stupňa správne zaviazal obžalovaného k uplatneným náhradám, pretože výška škody bola v trestnom konaní preukázaná a je súčasťou popisu skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku (druhá veta cit. ust. § 287 ods. 1 Tr. por.), pričom obžalovaný ku skutkom vykonal vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Keďže výrok o náhrade škody je zákonný a správny odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou obhajoby.

S poukazom potom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.